

РЕШЕНИЕ

№ 27949

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9588** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано по жалба на Е. А. В., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.4, срещу Решение № 1040 -21-543/13.09.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № РВ-3-21-01401047/02.08.2023 г. на длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Твърди се, че същото е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и при несъответствие с материалния закон. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание и жалбоподателя, чрез процесуалния с представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът - Директора на ТП на НОИ – С. – град, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По данни от административната преписка от „Балканкоммерс 18” ЕООД за Е. А. В. в

ТП на НОИ — С. град са представени удостоверения по образец Приложение № 9 /към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)/ по болнични листове № Е., Е., Е., Е., Е., Е., Е., Е., Е. и Е., като периодите на временна неработоспособност, определени с болничните листове са: от 07.05.2019 г. до 16.05.2019 г. вкл., от 20.05.2019 г. до 18.06.2019 г. вкл., от 19.06.2019 г. до 18.07.2019 г. вкл., от 01.11.2019 г. до 30.11.2019 г. вкл., от 21.01.2020 г. до 19.02.2020 г. вкл., от 05.11.2020 г. до 18.11.2020 г. вкл., от 19.11.2020 г. до 08.12.2020 г. вкл., от 26.01.2021 г. до 24.02.2021 г. вкл., 25.02.2021 г. до 26.03.2021 г. вкл., от 10.05.2021 г. до 08.06.2021 г. вкл., от 09.06.2021 г. до 08.07.2021 г. вкл.

Въз основа на подадените от „Балканкомерс 18” ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО на Е. А. В. са изплатени парични обезщетения в общ размер на 13 539.37 лв.

От „Велпромснаб“ ЕООД, за Е. А. В. в ТП на НОИ - С. град са представени удостоверения по образец Приложение № 9 /към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО/ по болнични листове № Е., Е., Е., Е., Е., с периоди на временна неработоспособност от 11.10.2021 г. до 09.11.2021 г. вкл., от 10.11.2021 г. до 09.12.2021 г. вкл., от 31.01.2022 г. до 01.03.2022 г. вкл., от 02.03.2022 г. до 31.03.2022 г. вкл., от 10.05.2022 г. до 08.06.2022 г. вкл. с данни относно правото на парично обезщетение.

По реда на НПОПДОО за периодите на отпуск за временна неработоспособност, по посочените болнични листове №№ Е., Е., Е., Е., Е. на жалбоподателя са изплатени парични обезщетения в размер на 11404,99 лв., като при изчислението на паричните обезщетения за временна неработоспособност по съответните болнични листове, в дохода от който е определен размерът на паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход за периода от месец 04.2020 г. до месец 09.2021 г. вкл., съгласно данни, подадени по реда на чл.5, ал. 4, т. 1 от КСО, чрез „Балканкомерс 18” ЕООД.

При осъществен последващ контрол по спазване на осигурителното законодателство, на основание Заповед № ЗР-5-21-01050942/20.12.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, е извършена проверка по разходите на ДОО на „Балканкомерс 18” ЕООД поради съмнения за нарушение на осигурителното законодателство и произтичащите от това злоупотреби със средствата на ДОО.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01086731/10.03.2022 г. От контролните органи на ТП на НОИ С.-град, е установено следното:

По данни от Търговския регистър (ТР) е установено, че „Б. 18 ЕООД е вписано в ТР на 05.11.2018 г. с едноличен собственик и управител Х. П. К.. Към момента на проверката адресът по седалище на дружеството е [населено място],[жк], [жилищен адрес]. При извършена справка в НБД „Население” на ГД „ГРАО” е установено, че Х. П. К. е починал на 11.01.2021 г., както и че в Търговския регистър няма вписване на друго лице, като собственик и управител на дружеството след смъртта на К.. От контролните органи на ТП на НОИ - С. град не е осъществен контакт с представител на дружеството или друго лице, което съхранява първичната документация на осигурителя.

При извършването на проверката констатирано, че по партидата на дружеството в Търговския регистър има обявени годишни финансови отчети за 2019 г. и 2020 г., които са със статут „обработка се“, в които липсват задължителни реквизити.

С Писмо изх. № 1031-21-483#3/16.12.2021 г. е поискана информация от ТД на НАП - С. относно извършвана търговска дейност от „Балканкомерс 18” ЕООД. Съгласно

получения отговор с вх. № 1031-21-483# 13/10.01.2022 г., от дружеството са подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. и 2020 г. Не са декларирани търговски обекти. По фискалното устройство на „Балканкомерс 18” ЕООД са генерирани 5 отчета в периода от 05.08.2019 г. до 24.09.2019 г. със сумарен оборот в размер на 2 978,80 лв. Приложено е заверено копие на заявление за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните административни услуги, предоставяни от НАП с КЕП, с автор на удостоверение за КЕП - Х. П. К.. След извършена справка в информационната система на НОИ е установено, че от дружеството са подадени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за сключени трудови договори с 3 лица на длъжност „мениджър покупко-продажби“, като към момента на проверката всички трудови правоотношения са прекратени. От дружеството са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за трите лица, като за Е. А. В. са подавани данни с вид осигурен „работници и служители трета категория“ за периода от 22.04.2019 г. до 26.09.2021г. При извършена проверка в Регистър „Приходи“ е установено, че липсват данни за преведени от „Балканкомерс 18” ЕООД осигурителни вноски.

В хода на проверката до лицата, за които са подадени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ за сключени трудови договори и данни по чл.5, ал.4 от КСО (вкл. и до Е. А. В.) са изпратени задължителни предписания за представяне на документи и сведения за изясняване на факти и обстоятелства относно трудовата им заетост в „Балканкомерс 18” ЕООД.

С вх. № 1031-21-483# 14/10.01.2022 г. Е. А. В. е предоставил сведения по реда на чл.44-46 от АПК. Той е посочил, че е бил назначен в дружеството след кандидатстване по обява за длъжност мениджър покупки-продажби и е отговарял за развитието на фирмата на международните пазари за търговия със строителни материали и в следствие дезинфектанти - внос, износ. Правил е проучвания и съпоставки на цените на материалите за намиране на пазарни ниши и отваряне на склад в чужбина. Бил е подчинен пряко на Х. К. и неговия съдружник А. Г.. Фирмата имала персонал от 5-6 човека, които отговаряли за вътрешния пазар - доставчици и клиенти и складови работници в базата на Б. шосе. Напуснал е по взаимно съгласие. Приложил е копия на трудова книжка; допълнително споразумение към трудов договор от 28.02.2020 г.; служебни бележки по чл.45, ал.1 от ЗДДФЛ за 2020 г. и 2021 г.; заповеди за разрешен отпуск по чл. 155 от Кодекса на труда (КТ) от 08.04.2020 г., 09.12.2020 г., 01.09.2021 г.; заповед от 27.09.2021 г. за прекратяване на трудово правоотношение; фишове за начислени трудови възнаграждения за месеците 01.2021 г., 02.2021 г., 03.2021 г., 04.2021 г., 05.2021 г., 06.2021 г., 07.2021 г., 08.2021 г., 09.2021 г.; длъжностна характеристика за длъжност „мениджър покупко - продажби“.

Поради липсата търговски обекти на „Балканкомерс 18” ЕООД, липсата на законен представител на дружеството след смъртта на управителя Х. П. К., на когото служителите да отчетат свършената работа, и който да изплаща трудовите им възнаграждения; липсата на представени доказателства за постъпили приходи в размерите, необходими за да покрият дължимите трудови възнаграждения, е прието, че лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от „Балканкомерс 18” ЕООД, не са извършвали трудова дейност и нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1. ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, чрез дружеството.

На „Балканкомерс 18” ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-

01086722/10.03.2022 г. за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за 3 лица, вкл. и за Е. А. В. за периода от 22.04.2019 г. до 26.09.2021 г. Задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, не са обжалвани в законоустановения срок и са влезли в законна сила. Поради неизпълнението им от осигурителя в указания срок, неоснователно подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО от „Балканкомерс 18“ ЕООД за посочените в предписанията лица и периоди, вкл. и за жалбоподателя Е. А. В. за периода от 22.04.2019 г. до 26.09.2021 г. са служебно заличени на основание чл. 4. ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Издадено е Разпореждане № РВ-3- 21-01401047/02.08.2023г., с което е разпоредено Е. А. В. да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина, парично обезщетение при нетрудова злополука за периода 07.05.2019-08.06.2022 г., в размер на 21 210,63 лв. /главница/. В разпореждането е посочено, че при определяне на размера на дължимото обезщетение неправилно са взети предвид подадените от „Балканкомерс 18“ ЕООД данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода м.04.2020-м.09.2021 г.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040 -21-543/13.09.2023г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

В съдебното производство е изслушано заключение на съдебно счетоводна експертиза, което ще бъде обсъдено подробно в мотивите на настоящото решение.

От страните в производството са представени допълнителни доказателства, както следва: от ответника /лист 115-116; 139-146 от делото/.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Решение № 1040 -21-543/13.09.2023г. на директора на ТП на НОИ С.-град е връчено на 15.09.2023 г., видно от известието за доставяне на лист 21 от делото. Жалбата е изпратена по пощата на 21.09.2023, от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „д“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и процесното разпореждане, видно от представената по делото Заповед № 1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /лист 31 от делото/, с която на Д. З. е възложено да постановява и подписва разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО, както и разпореждания за събиране на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 4 от КСО.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа

всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания послужили за издаването му.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Жалбоподателят е получил парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина, парично обезщетение при нетрудова злополука за периода 07.05.2019-08.06.2022 г., в размер на 21 210,63 лв., въз основа на подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от работодателя „Балканкомерс 18“ ЕООД.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В конкретния случай е налице тази хипотеза, поради което получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване, предвид новите документи и данни, които имат значение за определяне на размера на паричното обезщетение.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положения труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./.

Спорен по делото е въпросът осъществявал ли е жалбоподателят трудова дейност в „Балканкомерс 18“ ЕООД.

В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, съдът

приема, че може да се направи извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателя.

Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са доказани по безспорен начин. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от административната преписка – констативен протокол от проверка и задължителни предписания, издадени на работодателя „Балканкомерс 18“ ЕООД. Вярно е, че задължителните предписания за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателя за процесния период са влезли в сила и не са били оспорени.

Доколкото задължителните предписания са акт, с който завършва производството по чл. 108 от КСО, свързано с даване задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване от контролните органи на НОИ, което е различно от производството по чл. 114, ал. 2 от КСО, то съдът не следва да се произнася по тяхната законосъобразност.

Административният орган е приел, че влезлите в сила и неоспорени от работодателя задължителни предписания за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателя за процесния период представляват ново обстоятелство, което е основание за приложение на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. От съдържащите се в административната преписка доказателства е видно, че издадените задължителни предписания не са оспорени. Пощенската пратка, с която същите са изпратени до дружеството е върната с отбелязване „непотърсена“. Установява се от Решение № 346/05.04.2022 г., на СГС, ТО, VI-2 състав, че на 11.01.2021 г. управителят на дружеството е починал, като в Търговския регистър не е бил вписан нов, поради което със съдебното решение е постановено прекратяване на дружеството на основание чл. 155, ал. 1, т. 3 от ТЗ по иск предявен от Софийска градска прокуратура.

Предвид факта, че към момента на издаването на задължителните предписания -10.03.2022 г. за заличаване подадените от осигурителя данни за жалбоподателя дружеството е било прекратено, като не е бил вписан ликвидатор /след служебно извършена справка в Търговския регистър съдът констатира, че ликвидатор и вписан на 17.05.2022 г./, е била налице обективна невъзможност за оспорване на задължителните предписания от осигурителя.

Следва да бъде съобразена най-новата практика на ВАС /Определение № 9091/29.09.2023 г. по адм. дело № 8567/2023 г. на ВАС, VI отделение, Решение № 705/22.01.2024 г. по адм. дело № 4135/2023 г. на ВАС, VI отделение и др./, според която в производството по издаване и оспорване на задължителни предписания следва да бъде конституиран като заинтересована страна работникът, чийто осигурителни права са засегнати от започналото производство по реда на чл. 108 от КСО. Производството между административния орган и работодателя е контролно и е с участието само на осигурителя, но осигурителят може да не обжалва предписанията, да не документира търговската си дейност, да не декларира доходи и да не заплаща данъци, като по този начин се нарушават правата на осигурените лица. След като се установява, че осигурителят не извършва дейност и следва да заличи данните за осигуреното лице, се засягат пряко правата на осигуреното лице, поради което на същото следва да бъде дадена възможност да участва в

производството по оспорване на издадените задължителни предписания, тъй като именно те служат като основание за приложение и на чл. 114, ал. 2 от КСО.

Ето защо, в контролното производство НОИ следва да установи всички факти по отношение на осигурителя и осигурените лица, за които внася осигурителни вноски, всички лица следва да са страни в административното и съдебно производство, а постановените административни и съдебни актове следва да са с еднакво действие по отношение на страните. В тази връзка лицето, което претендира да е осигурено лице по отношение на НОИ и на неговия осигурител, който е адресат на задължителните предписания, следва да има процесуално право на защита и да бъде конституирано като заинтересована страна в производството по оспорване на задължителните предписания, защото именно те, в конкретната хипотеза, са основанието по чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО, съобразно което органът е разпоредил връщане на процесната сума.

Като не е предприел действия за събиране на допустими и относими доказателства и като не е конституирал като страна в административното производство жалбоподателя, административният контролен орган от ТП на НОИ С.– град, а при задължителното административно обжалване съответно ръководителят на ТП на НОИ С.–град, са допуснали нарушение на административнопроизводствените правила, което се приема за съществено. Няма как и след като спорът се концентрира върху обстоятелствата около реалното полагане на труд от г-н В., същият да бъде изолиран от процеса, касаещ установяването на тези факти, което в крайна сметка ще се отрази, при това съществено и върху правната връзка осигурителен орган – осигурено лице.

Освен това трябва да се отбележи, че съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, органът е задължен да постанови административния акт след като изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая. Член 36, ал. 1 от АПК повелява доказателствата в административното производство да се събират служебно от административния орган, освен в предвидените в закона случаи; съгласно ал. 3 на същия член всички събрани доказателства се проверяват и преценяват от административния орган; в следващата ал. 4 е уредено, че административните органи осигуряват служебно за нуждите на съответното производство информация или документи, които са налични при тях или при друг орган. Органите на ТП на НОИ С.- град са събрали доказателства, но не в цялост, а най- вече не са анализирали тяхната доказателствена сила поотделно и в съвкупност.

В настоящото съдебно производство е изслушано заключение на съдебно счетоводна експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. Видно от заключението на вещото лице, в процесния период жалбоподателят е бил назначен в „Балканкоммерс 18“ ЕООД на длъжност „мениджър продажби“, като е имал доходи от трудови правоотношения. Установява се също, че дружеството-работодател е упражнявало търговска дейност, тъй като същото е подавало декларации по чл. 92 от ЗКПО за периода 2019-2020 г., като е имало печалба за 2019 г. – 143 341,67 лв., а за 2020 г. – 925,20 лв. За процесния период дружеството е имало предмет на

дейност вътрешна и външна търговия на дребно и на едро със строителни материали; ел. материали, проводници и консумативи; вик части и всякакъв вид други стоки за промишлено и лично потребление, разрешени от закона; разкриване на собствени търговски обекти; производство и преработка на стоки с цел продажба; предприемаческа дейност; рекламна дейност; консултантска дейност; спедиторска и транспортна дейност; покупко-продажба на недвижими имоти; рекламна дейност; ресторантска и хотелиерска дейност, както и всякакви други дейности, незабранени от действащото законодателство. От представените СД по ЗДДС вещото лице е констатирало, че дружеството е имало клиенти: „Булелектрикс“ ЕООД, K. interndtional trading kit L., както и „Софмаркаб“ ЕООД, които също са извършвали търговска дейност.

Съдът приема, че не е безспорно доказан изводът на административния орган за липса на реално упражнявана трудова дейност от жалбоподателя, тъй като същият в процесния период е имал валиден трудов договор, получавал е и трудово възнаграждение. Дружеството-осигурител е упражнявало дейност, което се установява от заключението на вещото лице. С оглед на това неправилен и незаконосъобразен е изводът на органа, че жалбоподателят не е притежавал качеството осигурено лице по осигурително правоотношение с посочено по-горе в настоящото решение дружество. В тази връзка не са налице неоснователно получени плащания, които да следва да бъдат възстановени.

Съвкупната преценка на представените по делото доказателства обосновава извод за реално положен труд от страна на жалбоподателя в дружеството-осигурител. В съдебното производство беше доказано извършването на стопанска дейност от „Балканкомерс 18“ ЕООД, , респ. трудова дейност от лицето, за което има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. С оглед на горното оспореното решение се явява незаконосъобразно като издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон, и следва да бъде отменено.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в общ размер на 3 180 лв., от които 2 380 лв. адвокатско възнаграждение, 800 лв. платен депозит за възнаграждение на вещото лице. Неоснователно е направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Същото е в размер на 2 380 лв., който е близък до установения в Наредбата № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата/, поради което следва да бъде присъдено в пълен размер.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1040 -21-543/13.09.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на Е.

А. В., срещу Разпореждане № РВ-3-21-01401047/02.08.2023 г. на длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА ТП на НОИ-С. град да заплати на Е. А. В. с ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], сумата от 3 180 лв. /три хиляди сто и осемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: